

Liite 2

Kaikuva kalustohalli

On vuosi 2040. Pelastuslaitokset, poliisi ja terveydenhuollon päivystykset toimivat ylikuormitettuina. Teknologia on kehittynyt ja suuri osa hätäilmoituksista tulee automaattisten järjestelmien kautta – kodin turvallisuusjärjestelmät, liikennejärjestelmät ja terveydenseurantalaitteet lähettävät hälytyksiä suoraan hätäkeskukseen. Tekoälypohjaiset järjestelmät analysoivat suuren osan hälytyksistä, mutta virheriski on melko suuri. Tietoverkkorikollisuuden kasvun vuoksi viranomaiset joutuvat käsittelemään yhä enemmän tekaistuja hälytyksiä. Ihmisten manipuloima teknologia, hakkerointi ja automaattisten järjestelmien tekniset viat johtavat virheellisiin hälytyksiin.

Disinformaatiokampanjat ja yksilöiden tahalliset toimet aiheuttavat hälytyksiä, jotka vievät merkittävästi aikaa ja resursseja viranomaisilta, mikä heikentää aidosti avun tarpeessa olevien palvelemista. Hätäkeskusten kuormittuminen on johtanut vasteaikojen merkittävään pidentymiseen. Kun oikeat hälytykset jäävät tunnistamatta tai niiden vasteaika pitkittyy, yleinen luottamus viranomaisiin alkaa horjua.

Pelastusviranomaiset ovat jatkuvasti kasvavan paineen alla yrittäessään erottaa aidot hälytystilanteet vääristä. Työelämässä olevat alfa-sukupolven edustajat ovat kuitenkin syntyneet teknologian keskellä, heidän kykynsä hallita teknologiaa ja tekoälyä on otettava huomioon. Teknologian avulla on saatu osittain parempia analysointijärjestelmiä, mutta ne eivät ole täysin virheettömiä. Ihmisen intuitioon perustuva päätöksenteko vaikeutuu, kun väärät hälytykset kasvavat. Pelastustoimen ja viranomaisten henkilöstön määrä on laskenut julkisen sektorin leikkausten vuoksi. Jäljelle jääneet työntekijät ovat kuormittuneita, työuupumus yleistyy, työmotivaatio laskee.